

Một Kế Hoạch Diệt Chủng Người Ukraine Được Xuất Bản Trên Truyền Thông Nhà Nước Nga

April 8, 2022 Research Assisant Biên dịch

© РИА Новости / Иван Родионов [Перейти в фотобанк](#)

Lời giới thiệu:

Ngay trong những ngày cả thế giới chấn động về thảm sát Bucha, tại Nga đã xuất hiện một bài báo chứa đựng một bản kế hoạch được vạch ra để diệt chủng người Ukraine dưới danh nghĩa “phi phát xít hoá”. Nó được xuất bản bởi hãng thông tấn nhà nước RIA Novosti, thuộc nhóm truyền thông Rossiya Segodnya thuộc sở hữu cũng như nằm dưới sự điều hành của Chính phủ Liên bang Nga. Người đứng đầu do chính Tổng thống Nga Putin bổ nhiệm. Các sản phẩm truyền thông từ tờ RIA Novosti thường được các phương tiện truyền thông khác nhau săn đón. Một số học giả nổi tiếng của Việt Nam cũng đã từng phàn nàn là phương Tây không công bằng khi chặn những tờ báo Nga, trong đó có tờ báo này.

Tác giả, Timofei Sergeitsev, đã từng là nhà báo chuyên mục của RIA Novosti từ năm 2014 và làm cố vấn chính trị cho Leonid Kuchma, cựu Tổng thống Ukraine, trong cuộc bầu cử tổng thống năm 1999, cũng như cho cựu Tổng thống Ukraine Viktor Yanukovich trong cuộc bầu cử năm 2004. Việc bài báo xuất hiện trên một tờ báo điều hành bởi chính phủ liên bang với chính sách kiểm duyệt thông tin khắc nghiệt không cho phép các dòng quan điểm khác chính thống cho thấy đây là biểu hiện của một quan điểm rộng rãi ở Nga.

Trong bài báo, Sergeitsev đưa ra một kế hoạch thực hiện tội ác diệt chủng ở Ukraine. Nhắc lại phát ngôn của Putin, ông phủ nhận rằng người dân Ukraine có một sự tồn tại riêng biệt, gán bất kỳ biểu hiện nào về chính trị, lịch sử, văn hóa, ngôn ngữ hoặc tư tưởng Ukraine là Quốc xã (Nazism: một hình thái của chủ nghĩa phát xít được thực hành ở Đức). Bài viết có những điểm chính sau đã khiến các nhà nghiên cứu về thảm sát, diệt chủng và những độc giả với tư duy bình thường phải kinh hãi:

1. Chiến dịch quân sự đặc biệt cho thấy không chỉ giới lãnh đạo chính trị ở Ukraine là Quốc xã, mà còn có đa số dân chúng. Tất cả những người Ukraine đã sử dụng vũ khí phải bị loại bỏ – bởi vì họ phải chịu trách nhiệm về tội ác diệt chủng người dân Nga.

2. Người Ukraine nguy tạo chủ nghĩa Quốc xã của họ dưới cái gọi là “khát vọng độc lập” và “phương thức phát triển theo con đường Châu Âu”. Ukraine không có đảng Quốc xã, Quốc trưởng hay luật chủng tộc, nhưng vì tính linh hoạt của nó, chủ nghĩa Quốc xã Ukraine nguy hiểm hơn nhiều so với chủ nghĩa Quốc xã của Hitler.

3. Phi quốc xã hoá có nghĩa là xoá bỏ căn tính Ukraine (de-Ukrainianisation). Người Ukraine là một thành phần nhân tạo chống Nga. Họ không còn bản sắc dân tộc. Xoá bỏ căn tính Ukraine cũng có nghĩa là không thể tránh khỏi phi Châu Âu hoá.

4. Giới tinh hoa chính trị của Ukraine phải bị loại bỏ vì họ không thể được đào tạo lại. Những người Ukraine bình thường phải trải qua tất cả sự khủng khiếp của chiến tranh và tiếp thu kinh nghiệm đó như một bài học lịch sử và sự chuộc tội của họ.

5. Lãnh thổ đã được giải phóng và phi quốc xã hoá không còn được gọi là Ukraine. Quá trình phi phát xít hoá nên kéo dài ít nhất một thế hệ – 25 năm.

Dưới đây là nội dung toàn bài viết, được kèm theo chú thích của TS. Susan Smith-Peter, giáo sư lịch sử Nga thuộc Trường Staten Island, City University of New York giúp độc giả hiểu rõ hơn những luận điểm của bài viết.

“NGA NÊN LÀM GÌ VỚI UKRAINE?”

Tác giả: Timofei Sergeitsev | RIA Novosti ngày 3/4/2022

Biên dịch tiếng Anh: Mariia Kravchenko | Hiệu đính và Chú thích: Susan Smith-Peter, Ph.D

Biên dịch tiếng Việt: Trần Phạm Bình Minh | Hiệu đính: Phạm Huệ Việt

“Chúng tôi đã viết về sự tất yếu của việc phi quốc xã hoá (denazification) Ukraine vào tháng Tư năm ngoái. Chúng ta không cần một Ukraine Quốc xã, một Banderite [1] là kẻ thù của Nga và là một công cụ của phương Tây dùng để tiêu diệt Nga. Giờ đây, vấn đề phi quốc xã hoá đã có một bước ngoặt thực tế.

Phi quốc xã hoá là cần thiết khi có một số lượng đáng kể dân số – rất có thể là hầu hết dân số – đã bị lôi kéo vào nền chính trị của chế độ Quốc xã. Đó là, khi giả thuyết “người tốt – chính phủ xấu” không còn đúng. Việc thừa nhận thực tế này sẽ tạo thành nền tảng của chính trị phi quốc xã hoá, trong tất cả các biện pháp của nó, và chính thực tế này tạo thành đối tượng của nền tảng đó.

Đây là tình thế mà Ukraine phải đối mặt. Đừng để thực tế rằng cử tri Ukraine đã chọn giữa “hòa bình Poroshenko” và “hòa bình Zelensky” lừa dối bạn [2]: Người Ukraine khá hài lòng với con đường ngắn nhất đến hòa bình thông qua một chiến dịch quân sự bất ngờ và áp đảo nhằm mang lại chiến thắng nhanh chóng, được ám chỉ mạnh mẽ bởi hai tổng thống Ukraine cuối cùng khi họ trúng cử. [3] Đây là phương pháp – phương pháp khủng bố toàn diện – được sử dụng để “bình định” những người chống phát xít trong nước ở Odesa, Kharkiv, Dnipro [ghi chú của biên tập viên: bản gốc tiếng Nga sử dụng tên cũ của thành phố là “Dnipropetrovsk”], Mariupol và các thành phố khác của Nga. [4] Và những người Ukraine bình thường thấy ổn với nó. Phi phát xít hoá bởi vậy là một tập hợp các hành động nhằm vào phần lớn dân số, những người về mặt kỹ thuật không thể bị trừng phạt trực tiếp như tội phạm chiến tranh.

Những kẻ phát xít quốc xã đã cầm vũ khí phải bị tiêu diệt trên chiến trường, càng nhiều càng tốt. Không nên phân biệt rõ ràng giữa Lực lượng vũ trang Ukraine và cái gọi là “các tiểu đoàn chủ nghĩa dân tộc”, cũng như Lực lượng Phòng vệ Lãnh thổ, những người đã tham gia vào hai loại đơn vị quân

sự khác. Tất cả họ đều đồng lõa với bạo lực vô hạn đối với dân thường, đồng lõa như nhau trong tội ác diệt chủng người dân Nga [5], và không tuân thủ luật pháp và tập quán chiến tranh. Những tội phạm chiến tranh và những tên Quốc xã đang hoạt động phải bị trừng phạt theo cách để làm gương răn đe. Một chiến dịch tẩy uế toàn bộ phải được tiến hành. [6] Tất cả các tổ chức liên quan đến các hành động của Quốc xã phải bị loại bỏ và nghiêm cấm. Tuy nhiên, bên cạnh những cấp bậc cao nhất, một số lượng đáng kể những người dân thường cũng phạm tội là những kẻ phát xít quốc xã thụ động và đồng lõa với chủ nghĩa Quốc xã. Họ ủng hộ chính quyền Quốc xã và yêu thích chúng. Một sự trừng phạt thích đáng đối với bộ phận dân cư này chỉ có thể thực hiện được thông qua việc buộc họ phải gánh chịu những khó khăn không thể tránh khỏi của một cuộc chiến tranh chính nghĩa chống lại hệ thống Quốc xã, được tiến hành cẩn thận và tiết kiệm nhất có thể vì liên quan đến dân thường. Sự phân hóa sâu sắc hơn nữa đối với phần lớn dân số này sẽ diễn ra dưới hình thức cải tạo tư tưởng thông qua khuất phục tư tưởng vũ lực (đàn áp) các mô hình Quốc xã và kiểm duyệt khắc nghiệt không chỉ trong lĩnh vực chính trị mà còn trong lĩnh vực văn hóa và giáo dục. Chính là thông qua văn hóa và giáo dục, quá trình quốc xã hóa người dân trên quy mô lớn đã được tiến hành, được đảm bảo bằng những lời hứa về phần cổ tức lợi ích nhận được khi chế độ Quốc xã thắng Nga, bằng các biện pháp tuyên truyền của Quốc xã, bạo lực nội bộ và khủng bố, và cuộc chiến 8 năm chống lại người dân Donbas, những người đã nổi dậy chống lại chủ nghĩa Quốc xã Ukraine. [7]

Phi quốc xã hoá chỉ có thể được thực hiện bởi người chiến thắng, có nghĩa là 1) nắm quyền kiểm soát vô hạn đối với quá trình phi quốc xã hoá và 2) quyền lực có thể đảm bảo quyền kiểm soát đó. Vì mục đích này, một quốc gia đang bị phi quốc xã hoá không thể có chủ quyền. Nhà nước tiến hành phi quốc xã hóa, Nga, không thể tiến hành phi phát xít hoá thông qua các biện pháp tự do. Ý thức hệ của người tiến hành phi quốc xã hoá không thể bị thách thức bởi bên có tội đang bị phi quốc xã hoá. Khi Nga thừa nhận rằng Ukraine cần được phi quốc xã hóa, thì về cơ bản, Nga thừa nhận rằng kịch bản Crimea không thể áp dụng cho toàn bộ Ukraine. [8] Công bằng mà nói, kịch bản này cũng không thể xảy ra với quân nổi dậy Donbas vào năm 2014. Chỉ có cuộc nổi dậy kéo dài 8 năm chống lại bạo lực và khủng bố của Quốc xã mới có thể dẫn đến sự thống nhất nội bộ và dứt khoát chối bỏ trên diện rộng bất kỳ sự thống nhất hoặc liên kết nào với Ukraine, quốc gia đã tự nhận mình là một cộng đồng Quốc xã.

Giai đoạn phi quốc xã hoá có thể kéo dài không ít hơn một thế hệ được sinh ra, lớn lên và trưởng thành trong các điều kiện phi quốc xã hoá. Quá trình phi quốc xã hoá Ukraine đã diễn ra trong hơn 30 năm – bắt đầu từ đầu năm 1989, khi chủ nghĩa dân tộc Ukraine được đưa ra các hình thức tự thể hiện chính trị hợp pháp và chính đáng và dẫn đầu phong trào đòi “độc lập”, tạo tiền đề cho chủ nghĩa Quốc xã. [9]

Đất nước Ukraine bị quốc xã hoá hiện tại có đặc điểm là không có hình thái cụ thể và mơ hồ, cho phép nước này ngụy tạo chủ nghĩa Quốc xã thành khát vọng “độc lập” và con đường “phát triển” (trên thực tế là suy thoái) theo Châu Âu” (trên thực tế, thân Mỹ) và tuyên bố rằng, ở Ukraine, “không có chủ nghĩa Quốc xã, chỉ có một số vụ việc lẻ tẻ.” Thật vậy, không có đảng Quốc xã chính thức, không có Quốc trưởng, không có luật chủng tộc chính thức (chỉ có một phiên bản cắt giảm dưới hình thức đàn áp tiếng Nga). [10] Kết quả là không có sự đối lập hoặc kháng cự lại chế độ.

Tuy nhiên, tất cả những gì được liệt kê ở trên không làm cho Chủ nghĩa Quốc xã Ukraine trở thành “phiên bản nhẹ” của Chủ nghĩa Đức Quốc xã nửa đầu thế kỷ 20. Hoàn toàn ngược lại: vì chủ nghĩa Quốc xã ở Ukraine không có các chuẩn mực và giới hạn như thể loại đó (về cơ bản là sản phẩm của công nghệ chính trị), nó có thể lan truyền tự do như một cơ sở cho bất kỳ chủ nghĩa Quốc xã nào – cả ở Châu Âu và ở dạng phát triển nhất của nó, Phân biệt chủng tộc ở Mỹ. [11] Đó là lý do tại sao không thể có thỏa hiệp trong quá trình phi quốc xã hoá, như trong trường hợp của các công thức như “nói không với NATO, có với EU”. Bản thân tập thể phương Tây là kiến trúc sư, nguồn gốc và nhà tài trợ của chủ nghĩa Quốc xã Ukraine, trong khi những người ủng hộ Banderite từ miền Tây Ukraine và “ký ức lịch sử” của họ chỉ là một trong những công cụ của quá trình quốc xã hoá Ukraine. [12] Chủ nghĩa quốc xã hoá Ukraine (Ukronazism) đặt ra một mối đe dọa, không ít hơn, mà nhiều hơn phiên bản Hitler của Chủ nghĩa Đức Quốc xã, đối với thế giới và nước Nga.

Rõ ràng, cái tên “Ukraine” không thể được giữ như một danh hiệu của bất kỳ thực thể nhà nước nào đã được phi quốc xã hoá hoàn toàn trên lãnh thổ được giải phóng khỏi chế độ Quốc xã. Các nước cộng hòa nhân dân, mới được thành lập trên các lãnh thổ không còn chủ nghĩa Quốc xã, phải và sẽ phát triển trên cơ sở thực hành kinh tế tự chủ và an sinh xã hội, cùng với khôi phục và hiện đại hóa các hệ thống dịch vụ thiết yếu cho người dân. [13]

Trên thực tế, đường hướng chính trị của họ không thể trung lập: việc chuộc lại tội lỗi của họ trước Nga vì đã đối xử với nước này như kẻ thù chỉ có thể được thể hiện bằng cách dựa vào Nga trong các quá trình khôi phục, hồi sinh và phát triển. Không có “Kế hoạch Marshall” nào được phép thực hiện trên các lãnh thổ này. [14] Không thể có “sự trung lập” theo nghĩa tư tưởng và thực tế tương thích với phi quốc xã hoá. [15] Cán bộ và tổ chức muốn trở thành công cụ phi quốc xã hoá ở các nước cộng hòa mới được phi quốc xã hoá không thể không dựa vào quyền lực trực tiếp và sự hỗ trợ tổ chức từ Nga.

Sự phi quốc xã hoá chắc chắn sẽ bao gồm quá trình xoá bỏ căn tính Ukraine – loại bỏ lạm phát nhân tạo quy mô lớn thành phần dân tộc trong việc tự xác định căn tính của cư dân trong các vùng lãnh thổ lịch sử Tiểu Nga và Nước Nga Mới (Novorossiya), được bắt đầu bởi chính quyền Xô Viết. [16] Là một công cụ của siêu cường Cộng sản, chủ nghĩa dân tộc giả tạo này không tồn tại mà không có chủ nhân sau khi chủ nghĩa cộng sản sụp đổ. Nó đã được chuyển giao trong vai trò phụ của nó cho một siêu cường khác với quyền lực đứng trên các quốc gia – siêu cường phương Tây. Nó cần phải được đưa trở lại trong ranh giới tự nhiên của nó và tước bỏ chức năng chính trị.

Không giống như Georgia hay các nước Baltic, lịch sử đã chứng minh rằng Ukraine không thể tồn tại với tư cách là một quốc gia-nhà nước, và bất kỳ nỗ lực nào nhằm “xây dựng” một quốc gia dân tộc (nation-state) như vậy đều tự nhiên dẫn đến chủ nghĩa Quốc xã. [17] Chủ nghĩa Ukraina là một kiến trúc chống Nga nhân tạo không có bản chất văn minh của riêng nó, một yếu tố phụ của một nền văn minh ngoại lai và xa lạ. Chỉ riêng việc phi phát xít hoá sẽ không đủ để phi phát xít hoá: yếu tố Banderite chỉ là một yếu tố mang tính trình diễn, một sự nguy trang cho dự án Châu Âu của Đức Quốc xã Ukraine, và đây cũng là lý do vì sao phi phát xít hoá Ukraine đồng nghĩa với tất yếu phi Châu Âu hoá.

Nhóm tinh hoa Banderite phải được thanh lý; việc cải tạo của họ là không thể. “Đầm lầy” xã hội, nơi đã hỗ trợ họ tích cực hay thụ động thông qua hành động hoặc không hành động, phải trải qua những khó khăn của chiến tranh và hấp thu kinh nghiệm sống đó như một bài học lịch sử và sự chuộc tội. Những người không ủng hộ chế độ Quốc xã và phải chịu đựng nó và cuộc chiến mà nó bắt đầu ở Donbas phải được củng cố và tổ chức, phải trở thành nền tảng của chính quyền mới, là khuôn khổ theo cả chiều dọc lẫn chiều ngang. Lịch sử đã chỉ ra rằng những bi kịch và bộ phim truyền hình của

thời chiến mang lại lợi ích cho những người bị cấm dỗ và mất kiểm soát bởi vai trò là kẻ thù của nước Nga.

Phi quốc xã hoá như một mục tiêu của hoạt động quân sự đặc biệt trong giới hạn của chiến dịch có nghĩa là một chiến thắng quân sự đối với chế độ Kyiv, giải phóng các lãnh thổ khỏi những kẻ có vũ trang ủng hộ Quốc xã, thanh lý những kẻ phát xít quốc xã cứng rắn, bắt làm tù binh tội phạm chiến tranh, và tạo ra các điều kiện có tính hệ thống để tiếp tục phi quốc xã hoá trong thời bình.

Điều này có nghĩa là phải bắt đầu bằng việc thành lập các chính quyền địa phương, các cơ quan dân quân và quốc phòng, thanh lọc các phần tử Quốc xã, khởi động trên cơ sở các quy trình lập hiến tạo ra một nhà nước cộng hòa mới, hội nhập nhà nước này với sự hợp tác chặt chẽ với các cơ quan của Nga giám sát việc phi quốc xã hoá Ukraine (mới được thành lập hoặc tổ chức lại trên cơ sở của, ví dụ, Rossotrudnichestvo, [18]) việc áp dụng, dưới sự kiểm soát của Nga, khuôn khổ quản lý cộng hòa (pháp chế) cho việc phi quốc xã hoá, định nghĩa ranh giới và các khuôn khổ cho việc áp dụng trực tiếp luật pháp Nga và quyền tài phán của Nga trên lãnh thổ được giải phóng liên quan đến việc phi quốc xã hoá, thành lập tòa án xét xử các tội ác chống lại loài người ở Ukraine trước đây. Về vấn đề này, Nga nên đóng vai trò là người bảo vệ các phiên tòa Nuremberg.

Tất cả những điều trên có nghĩa là, để đạt được các mục tiêu phi quốc xã hoá, sự ủng hộ của người dân là cần thiết, cũng như quá trình chuyển đổi sang phía Nga sau khi nước này được giải phóng khỏi khủng bố, bạo lực và sức ép ý thức hệ của chế độ Kyiv, và sau khi rút khỏi sự cô lập thông tin. Tất nhiên, sẽ mất một thời gian để mọi người phục hồi sau cú sốc của các cuộc chiến quân sự, để bị thuyết phục về ý định lâu dài của Nga và rằng “họ sẽ không bị bỏ rơi”. Không thể biết trước chính xác vùng lãnh thổ nào mà khối lượng dân cư như vậy sẽ tạo thành một đa số cực kỳ cần thiết. “Tỉnh Công giáo” (miền Tây Ukraine, được tạo thành từ năm khu vực) khó có thể trở thành một phần của các lãnh thổ thân Nga. [19] Tuy nhiên, đường ranh loại trừ sẽ được tìm thấy thông qua thử nghiệm. Phía sau đường này, một Ukraine thù địch với Nga sẽ vẫn còn, nhưng nước này sẽ bị buộc phải trung lập và phi quân sự hóa và các dấu hiệu chính thức của chủ nghĩa Quốc xã sẽ bị cấm. Đây là nơi những kẻ thù ghét Nga sẽ đi. Việc đảm bảo duy trì Ukraine lạc hậu này ở trạng thái trung lập phải là mối đe dọa tiếp tục ngay lập tức hoạt động quân sự trong trường hợp không tuân thủ các yêu cầu đã liệt kê. Có lẽ điều

này sẽ đòi hỏi sự hiện diện quân sự thường xuyên của Nga trên vùng lãnh thổ này. Từ đường loại trừ đến biên giới Nga, sẽ có một vùng lãnh thổ có tiềm năng hội nhập vào nền văn minh Nga vốn dĩ chống phát xít.

Chiến dịch phi quốc xã hóa Ukraine, bắt đầu bằng một giai đoạn quân sự, sẽ tuân theo logic tương tự của các giai đoạn trong thời bình như trong chiến dịch quân sự. Ở mỗi giai đoạn, cần đạt được những thay đổi không thể đảo ngược, những thay đổi này sẽ trở thành kết quả của giai đoạn tương ứng. Trong trường hợp này, các bước phi quốc xã hoá ban đầu cần thiết có thể được xác định như sau:

- Thanh lý các đội hình vũ trang Quốc xã (có nghĩa là bất kỳ đội hình vũ trang nào của Ukraine, bao gồm cả Lực lượng Vũ trang Ukraine), cũng như cơ sở hạ tầng quân sự, thông tin và giáo dục đảm bảo hoạt động của họ; [20]
- Thành lập các thể chế tự trị của nhân dân và lực lượng dân quân (phòng thủ và thực thi pháp luật) của các vùng lãnh thổ được giải phóng để bảo vệ người dân khỏi sự khủng bố của các nhóm Quốc xã ngầm;
- Lắp đặt không gian thông tin Nga; [21]
- Thu giữ các tài liệu giáo dục và cấm các chương trình giáo dục ở tất cả các cấp có chứa chủ trương tư tưởng của Quốc xã;
- Tiến hành các cuộc điều tra hàng loạt nhằm xác định trách nhiệm cá nhân đối với tội ác chiến tranh, tội ác chống lại loài người, sự truyền bá tư tưởng Quốc xã và ủng hộ chế độ Quốc xã;
- Tẩy uế đối với những người không bị kết án tử hình hoặc bỏ tù, công khai tên tuổi của những kẻ đồng phạm với chế độ Quốc xã, đưa họ lao động cưỡng bức để khôi phục lại cơ sở hạ tầng bị phá hủy như một hình phạt cho các hoạt động phát xít;
- Thông qua các đạo luật cấp địa phương, dưới sự giám sát của Nga, phi phát xít hoá “từ dưới lên”, một lệnh cấm đối với tất cả các loại và hình thức phục hưng hệ tư tưởng Quốc xã;

- Xây dựng các đài tưởng niệm, các biển kỷ niệm, tượng đài cho các nạn nhân của chủ nghĩa Quốc xã Ukraine, lưu giữ mãi mãi ký ức của các anh hùng trong cuộc đấu tranh chống lại nó;
- Đưa một bộ các chuẩn mực chống phát xít và phi phát xít hóa vào hiến pháp của các nước cộng hòa nhân dân mới;
- Thành lập các thể chế phi phát xít hoá vĩnh viễn trong thời gian 25 năm.

Nga sẽ không có đồng minh nào trong quá trình phi phát xít hóa Ukraine. Bởi vì đây là chuyện riêng của Nga. Và bởi vì không chỉ phiên bản Bandera của chủ nghĩa Quốc xã Ukraine sẽ bị tiêu diệt, mà còn, và chủ yếu là như vậy, tất cả chủ nghĩa toàn trị của phương Tây, các chương trình làm suy thoái và tan rã nền văn minh do nó áp đặt, các cơ chế khuất phục của siêu cường phương Tây và Hoa Kỳ.

Để đưa kế hoạch phi phát xít hóa Ukraine thành hiện thực, bản thân Nga cuối cùng sẽ phải từ bỏ ảo tưởng thân Châu Âu và thân phương Tây, thừa nhận mình là cơ quan có thẩm quyền cuối cùng trong việc bảo vệ và bảo tồn những giá trị lịch sử của Châu Âu (Thế giới cũ) đáng được giữ lại mà cuối cùng bị phương Tây bỏ rơi, đánh mất cuộc chiến đấu của chính mình. [22] Cuộc đấu tranh này đã tiếp tục trong suốt thế kỷ 20 và được biểu hiện trong Chiến tranh thế giới và cuộc cách mạng Nga, vốn gắn bó chặt chẽ với nhau.

Nga đã làm mọi thứ có thể để cứu phương Tây trong thế kỷ 20. Nga thực hiện dự án chính của phương Tây tạo thành một giải pháp thay thế cho chủ nghĩa tư bản, dự án đã đánh bại các nhà nước quốc gia – dự án Chủ nghĩa Xã hội đỏ. Nó đã đè bẹp chủ nghĩa Đức Quốc xã, một đứa con quái dị của cuộc khủng hoảng của nền văn minh phương Tây. Hành động vị tha cuối cùng của người Nga là dang rộng vòng tay hữu nghị, mà hành động đó đã bị giáng một đòn khủng khiếp vào những năm 1990.

Mọi thứ mà Nga đã làm cho phương Tây đều được thực hiện bằng chính chi phí của Nga, bằng những hy sinh lớn lao nhất. Phương Tây cuối cùng đã từ chối tất cả những hy sinh này, đánh giá thấp sự đóng góp của Nga trong việc giải quyết cuộc khủng hoảng phương Tây, và quyết định trả thù Nga vì sự giúp đỡ mà Nga đã cung cấp một cách vô vị lợi. Kể từ bây giờ, Nga sẽ đi theo con đường riêng của mình,

không lo lắng về số phận của phương Tây, dựa vào một phần di sản khác của mình – vai trò lãnh đạo trong quá trình phi thực dân hóa toàn cầu. [23]

Là một phần của quá trình này, Nga có tiềm năng cao về quan hệ đối tác và liên minh với các quốc gia mà phương Tây đã áp bức trong nhiều thế kỷ và những quốc gia này sẽ không nhận lại ách thống trị lần nữa. Nếu không có sự hy sinh và đấu tranh của người Nga, các quốc gia này đã không được giải phóng. Việc phi quốc xã hóa Ukraine đồng thời là quá trình phi thực dân hóa, điều mà người dân Ukraine sẽ phải hiểu khi nước này bắt đầu giải phóng mình khỏi sự say mê, cám dỗ và phụ thuộc vào cái gọi là sự lựa chọn con đường Châu Âu.”

[1] Từ Chiến tranh Thế giới Thứ hai trở đi, người Nga gọi những người theo chủ nghĩa dân tộc Ukraine là “Banderists” theo tên Stepan Bandera (1909–1959), một người theo chủ nghĩa dân tộc Ukraine đã cộng tác một thời gian ngắn với Đức Quốc xã nhưng phần lớn thời gian cuộc đời đã phải ở trong trại tập trung Sachsenhausen trong Chiến tranh Thế giới Thứ hai. Ông lãnh đạo một phe trong Tổ chức Các nhà dân tộc Ukraine (OUN), vào tháng 2 năm 1941, đã đồng ý với tình báo quân đội Đức để thành lập các đơn vị Ukraine hỗ trợ Đức Quốc xã. Tuy nhiên, khi Bandera và phe của ông tuyên bố độc lập cho Ukraine vào ngày 30 tháng 6 năm 1941, một ngày sau khi Đức Quốc xã cùng với OUN tiến vào Lviv, quân Đức đã bắt ông và tống ông đến Sachsenhausen. Phe ôn hòa hơn của OUN tiếp tục cộng tác với Đức Quốc xã cho đến đầu năm 1942, thời điểm cả hai bên cùng chiến tranh với Đức Quốc xã. Mặc dù OUN bài Do Thái, nhưng những nỗ lực của Nga để đổ lỗi cho họ về Holocaust ở Ukraine, chẳng hạn như chúng ta thấy trong bộ phim do Oliver Stone sản xuất, “Ukraine on Fire”, có nghĩa là Đức Quốc xã đã được được miễn trừ trách nhiệm đáng kể – đây là điều hoàn toàn sai lầm.

[2] Tác giả đề cập đến cuộc bầu cử năm 2019, khi cựu tổng thống Petro Poroshenko và Tổng thống Ukraine hiện tại Volodymyr Zelensky đưa ra các kế hoạch khác nhau về cách tìm kiếm hòa bình với Nga.

[3] Điều này đề cập đến tin giả do Nga sản xuất, cùng với các tài liệu giả, rằng Ukraine đang có kế hoạch xâm chiếm các vùng lãnh thổ ly khai ở Donbas. Như Zelensky đã lưu ý trong cuộc phỏng vấn dài của ông với các nhà báo Nga vào ngày 27 tháng 3, các tài liệu sai lệch bao gồm một số lượng lớn

lỗi chính tả và các lỗi khác, đặc biệt là ghi nhầm chữ ký của Zelensky thành V.A. Zelensky, trong khi trong tiếng Ukraina là V.O. Zelensky.

[4] Tuyên bố sai lầm này cho rằng đây là những thành phố này nói tiếng Nga và do đó chống Ukraine. Như các báo cáo đã cho thấy, chính phủ Nga sẵn sàng trả cho chính quyền thành phố nói tiếng Nga phần lớn ở những khu vực này và các khu vực khác một số tiền lớn để trở thành cộng tác viên và hỗ trợ cuộc xâm lược của Nga, nhưng họ đã từ chối, mặc dù có vẻ như ở Kherson họ đã tìm thấy những người cộng tác như vậy.

[5] Một tuyên bố sai lầm tạo thành một trong những biện minh chính của Putin để phát động cuộc chiến.

[6] Trong bối cảnh này, tẩy uế có nghĩa là không thành viên nào của chính phủ Ukraine được bầu cử dân chủ sẽ được phép tiếp tục phục vụ dưới sự cai trị của Nga.

[7] Trong khi điều này theo đường lối tuyên truyền của Nga rằng các nước cộng hòa ly khai được lãnh đạo bởi những người Ukraine nói tiếng Nga, học thuật thực tế cho thấy rằng nhiều nhà lãnh đạo và quan chức của các nước cộng hòa đến từ Nga và nhiều người trong số họ là những người phát xít Nga. Cuốn sách của trùm phát xít Nga hàng đầu, Alexander Dugin, có tựa đề hấp dẫn là Ukraine: Cuộc chiến của tôi (Moscow, 2015), ghi nhận một cách tán thành các hành động lấy cảm hứng từ chủ nghĩa phát xít của nhiều nhà lãnh đạo các nước cộng hòa ly khai cũng như chi tiết các hành động của phong trào thanh niên phát xít mà ông đã đã tạo ra và hoạt động ở đó. Để biết thêm về nguồn gốc phát xít của những nhà lãnh đạo này và mối liên hệ của họ với Cánh hữu mới ở châu Âu, hãy xem Anton Shekhovtsov, “Chủ nghĩa Tân Eurasi và Chiến tranh Nga-Ukraine của Aleksandr Dugin” trong “Chính trị của Chủ nghĩa Eurasi: Bản sắc, Văn hóa Phổ biến và Chính sách Đối ngoại của Nga” ed. Mark Bassin và Gonzolo Polo (New York: Rowman & Littlefield, 2017), 181–200.

[8] Điều này nhiều khả năng nghĩa là Nga sẽ không thể tổ chức được một cuộc trưng cầu dân ý và sau đó cầm quyền mà không tiến hành chiến tranh.

[9] Lưu ý rằng đối với tác giả, bất kỳ mong muốn độc lập nào của Ukraine đều là bằng chứng của chủ nghĩa Quốc xã, bất kể hình thức của nó là gì. Vì vậy, khao khát gia nhập phương Tây và dân chủ của Ukraine được coi là phát xít.

[10] Tuyên bố sai rằng Ukraine đã đàn áp tiếng Nga dường như sẽ khó được ủng hộ, vì bản thân Tổng thống Ukraine là người nói tiếng Nga bản địa và vô số video về người Ukraine anh dũng chống lại quân xâm lược Nga cho thấy những người Ukraine nói tiếng Nga với nhau. Tuy nhiên, tuyên truyền của Nga là tạo ra một thực thể khác, chứ không phải những gì đang tồn tại.

[11] Điều này kết hợp sự nhấn mạnh của tuyên truyền Liên Xô về chủ nghĩa phân biệt chủng tộc của người Mỹ với nỗi ám ảnh hiện tại của người Nga về việc đặt tên cho mọi thứ phản đối Nga là Quốc xã. Nhà sử học thuộc Đại học Yale Timothy Snyder, trong “The Road to Unfreedom” (New York: Penguin, 2018), gọi đây là “chủ nghĩa phát xít schizo” và lưu ý rằng nhà nước Nga dưới thời Putin chịu ảnh hưởng sâu sắc của chủ nghĩa phát xít và cũng ám ảnh cáo buộc những người khác là phát xít.

[12] Bandera và OUN phần lớn đến từ Galicia, phần phía tây của Ukraine từng nằm dưới sự cai trị của Habsburg và do đó là trung tâm phát triển của phong trào dân tộc Ukraine trong thế kỷ XIX. Do đó, toàn bộ Châu Âu bị coi là phát xít.

[13] Điều này nhắc lại tác phẩm của nhà phát xít Nga Alexander Dugin, người có cuốn sách “Nền tảng của Địa chính trị” đã được Bộ Tổng tham mưu Nga và các học viện quân sự sử dụng rộng rãi như một cuốn sách giáo khoa kể từ khi xuất bản năm 1997. Ông ta lập luận rằng Ukraine phải bị chia cắt và rằng bản thân sự tồn tại của nó là một mối đe dọa đối với Nga.

[14] Điều này đề cập đến cuộc thảo luận ở Mỹ và các nơi khác ở phương Tây để tạo ra Kế hoạch Marshall cho Ukraine, đã được báo cáo rộng rãi trong tháng Ba.

[15] Trong cuộc phỏng vấn ngày 27 tháng 3 với các nhà báo Nga, Tổng thống Zelensky lưu ý rằng Ukraine sẵn sàng thảo luận về tính trung lập của đất nước như một phần của tiến trình hòa bình.

[16] Điều này lặp lại tuyên bố sai lầm của Putin rằng V.I. Lenin đã tạo ra Ukraine và bản sắc dân tộc Ukraine, khi sự thực là một phong trào dân tộc hiện đại, tương đương với bất kỳ phong trào dân tộc

nào khác ở Châu Âu trong việc sử dụng văn hóa dân gian, ngôn ngữ, thơ ca, v.v., đã bắt đầu từ đầu thế kỷ XIX.

[17] Điều này nhắc lại những tuyên bố của Putin trước chiến tranh, cả trong những phát biểu cực kỳ không chính xác “Về sự thống nhất lịch sử của người Nga và người Ukraine” vào ngày 12 tháng 7 năm 2021 và trong hai bài phát biểu chính của ông trước cuộc xâm lược. Bằng cách phủ nhận tư cách nhà nước Ukraine, ông cũng đặt nền tảng để phủ nhận sự tồn tại của chính người Ukraine – một bước mà bài báo của Sergeyev thực hiện. Đây được gọi là tội ác diệt chủng.

[18] Cơ quan Liên bang về các vấn đề của Cộng đồng các Quốc gia Độc lập, Những người Đồng hương ở Nước ngoài và Hợp tác Nhân đạo Quốc tế (Rossotrudnichestvo) được thành lập vào năm 2008 trực thuộc Bộ Ngoại giao Nga để giải quyết các vấn đề với những người Nga sống ở nước ngoài.

[19] Điều này đề cập đến Galicia và các vùng lãnh thổ từng là một phần của Đế chế Habsburg, nơi Nhà thờ Thống nhất đóng một vai trò quan trọng.

[20] Điều này giúp giải thích tại sao các cơ sở giáo dục, từ nhà trẻ đến trường đại học, đã bị quân Nga cố tình phá hủy.

[21] Ở đây có nghĩa là cơ quan tuyên truyền của Nga.

[22] Điều này lặp lại quan điểm của tân Quốc xã.

[23] Phi thực dân hóa không phải là tên chính đáng cho một dự án để quốc tìm cách chiếm lại thuộc địa cũ bằng vũ lực.

Bản gốc tiếng Nga: [Что Россия должна сделать с Украиной](#). Link lưu trữ (nếu link gốc bị xoá) [ở đây](#).

Một bản PDF được lưu lại vào ngày 4/4/2022 và được lưu trữ [ở đây](#).

[Bản dịch và chú thích tiếng Anh](#)

[Quan chức tuyên giáo hàng đầu của Tổng thống Nga Putin, Vladimir Solovyov, kêu gọi giết thêm càng nhiều người càng tốt trên truyền hình](#)

<https://dskbd.org/2022/04/08>